Ч. 263. Четвер 20 падолиста (3 грудня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ситуация в австрийскім парляменті. — Угорска обструкция ломить ся. Чутка про димісию Тіши. — Нова орґанізация болгарских комітетів. — З Сербії.)

В кругах парляментарних єсть погляд, що Рада державна буде радити аж до часу, коли розпічнуть ся засіданя Делеґаций. Правительство буде ще пробовати, чи не удасть ся єму перевести хочби які поменші предложеня. О ческу опозицию все розбиває ся і як доносять з Відня, нема надії, щоби тота опозиция ослабла. Вчера закінчила ся дискусия над бесідою дра Кербера а тепер прийде на порядок дневний лиш справозданє комісиї конституцийної о знесеню §. 14 а відтак будуть Чехи ставити знову свої пильні внесення. Польскі посли переговорювали з ческими і старали ся наклонити їх до того, щоби они допустили бодай до нарад над провізориєю буджетовою і иншими поменшими предложенями, але переговори розбили ся, бо ческі посли зі взглядів тактичних хотять консеквентно робити обструкцию.

Та й N. W. Tagblatt довідує ся також, як каже, з добре поінформованого жерела, що наради в палаті послів будуть відрочені аж з кінцем слідуючого тиждня. Правительство не хоче без конечної причини скорочувати сесиї; оно хоче ужити всіх средств, щоби в случаю, коли би знову було змушене уживати §. 14, могло сказати, що не мало иньшого виходу. В кругах посольских, як доносить та сама ґазета, порушено знов гадку, щоби президент палати скликав предсідателів поодиноких клюбів і старав ся витворити хочби хвилевий modus vivendi межи партиями та уможливив парляментови працю хочби лиш на короткий час перед сьвятами.

Обструкция в угорскій палаті послів ломить ся. Як звістно, розпочали ся були оногди переговори з президентом міністрів ґр. Тішою і єго партиєю, а партиєю Кошута в справі якогось порозуміня. Нині наспіла з Будапешту вість, що партия независимости конферувала вчера від 6 до $^1/_2$10 год. Присутних було 60 послів. Кошут поставив внесенє, щоби справу обструкциї уважати за справу засадничу партиї і домагав ся також, щоби не відбували ся по два засіданя на день. Коли прийшло до голосованя над внесенєм Кошута, чи вести дальше обструкцию, чи єї залишити, голосувало 27 послів за обструкциєю а 27 против обструкциї. Кошут сам не голосував і зрік ся президентури клюбу. Ввиду того здаєсь бути безосновною чутка о димисиї Тіши, котра впрочім, як здає ся, вийшла таки від него самого. Віденьскі ґазети так о тім доносять: В національнім касині приступило до Тіши кількох політиків і сказали єму, що опозиция готова ухвалити континґент рекрутів, взглядно відступити від обструкциї, скоро він, Тіша, уступить ся. На то відповів Тіша: Скоро опозиция ухвалить континґент рекрутів, індемнізацию, буджет на 1904 а наконець предложення угодові, то я даю слово чести, що ані 24 годин не позістану президентом міністрів, ані не підойму ся якогось нового утвореня кабінету. — От і тілько всеї правди на тій чутці о димисиї Тіши.

З Софії доносять, ще тепер має настати основна реорґанізация македоньских комітетів Ціле македоньске населенє в Болгариї буде поділене на 27 братств після округів в Македониї, з котрих они родом. Так буде одно братство з Тетова, друге із Скопля, трете з Охриди і т. д. Всї тоті братства будуть мати центральний виділ, званий „Союзом для запомоги і центральної акциї Македонців." Союз буде збирати гроші і купувати оружиє, але сам не сьміє орґанізувати ватаги ворохобників, лиш буде запомагати проводирів ватаг. Президентом союза єсть тепер Татарчев. Союз має тепер майже мілїон франків і збирає гроші та зброю на весну.

---

19)

БОСНА і ГЕРЦЕГОВИНА

(Після Прайндльсберґер.-Мр., др. Вальтера Реннера, Делї і др. зладив К. Вербин).

(Дальше).

Вже було змеркло ся, коли наші коні все ще жвавим труском заїхали до Требіня. Дивна річ, що тут ще й доси подорожний не має де примістити ся. Великий, на европейский лад збудований готель „Орієнт" застав я був ще в 1888 р. замкнений, та й доси єго ще не отворили. Тоді знайшов ся був сербский купець Андрія, що приймив мене до своєї хати на ніч; тепер начальник повіта змилував ся наді мною. Требіня складає ся з двох частий: з укріпленого міста, обведеного мурами, баштами і валами та фосами, попід котре пливе ріка Требіньчица, і з нового міста положеного поза сею кріпостию, де тепер стоять всї публичні будинки та европейскі доми, побудовані головно від часу окупациї. Тут нагадує ся мені перше моє знакомство зі сим містом в році 1878.

Тоді, коли ми вступили перший раз до Герцеґовини, були дороги дуже злі, лиш гостинець з Дубровника на дальматиньскім побережу до Требіня був такий, що можна ще було по нім їхати. Гостинець той іде верхами побережних гір, спускає ся по другім боці до Требіньчици, переходить через сю ріку — тоді був там лиш лихий деревляний міст — і тягне ся відтак сподом гір, що окружають Требіньску рівнину, у всхідній напрямі аж до Требіня. Більше менше в половині дороги межи згаданим мостом а містом єсть більше село, в котрім жиють християни, а почерез котре іде гостинець.

Я був в 1878 р. ординансовим офіцером при штабі одної бриґади, котрій в спілці ще з другою припала була задача посунути ся з Дубровника аж до Требіня та заняти гостинець і саме місто і забравши звідтам турецкого команданта з єго залогою, привести до Дубровника (Раґузи), звідки опісля – з порту в Ґравозі – мали відослати Турків кораблем до Константинополя.

То було у вересни. День був красний і теплий, коли ми у вершків пограничних гір, на котрих войско ночувало, спустили ся в долину і машерували гостинцем до Требіня. Зразу не стрічали ми нікого а круглі турецкі вартівні, побудовані скрізь на вершках скалистих гір, стояли як здавало ся опустілі. Коли ми прийшли до згаданого моста, хтось з місцевих людий по тамтім боці ріки на скалист й стіни ніби на жарт зачав стріляти на штаб. Але коли ми перейшли через міст, зачали на нас стріляти вже з кількох боків. Наші вояки відстрілювали ся також. Чим дальше ми ішли, тим жвавійша ставала пуканина, а коли ми дійшли до згаданого села, то настала була таки справдешна стичка Ад'ютанти вганяли ся помежи відділами піхоти; труби трубіли до бою, а стрілянє з карабінів було вже так сильне, що не можна було розпізнати поодиноких вистрілів. На чолї двох баталїонів, машеруючих збитою лавою, зайшов штаб аж на малий майдан серед села. Там стояли християньскі сьвященики в церковних ризах, війт і старшина громадска, щоби повитати нас торжественно. Сільскі дівчата повбирані як на сьвято, кидали нам цьвіти під ноги, а в малій церковци задзвонили дзвони.

Ми підійшли до тої громадки сільских достойників. Підчас коли зі всїх боків лютить ся борба і поодинокі компанії скорим кроком спішать загроженим відділам на поміч, а коли у воздусі свищуть і сиплять ся як град кулї так, що аж тумани пороху збивають на гостинци, витає нас війт довшою промовою. Поза ним стоять другі мужчини, а з боків уставили ся дївчата. Наш ґенерал вислухав спокійно тої промови, виголошеної в сербскій мові, з котрої ми хиба лиш деяке слово зрозуміли. Ми зі штабу стоїмо поза ним неповорушно як в службі. Промова скінчила ся, а ґенерал відповів по німецки, з чого знов друга сторона ані слова не зрозуміла, але всї, навіть і дївчата стояли спокійно і з великою повагою вислухали бесіди ґенерала аж до кінця.

Борба в селї не довго нас задержала; ще досить вчасно перед вечером зайшли ми до Требіня, вигнали звідтам неприятеля з одного передмістя, де він був укріпив ся, і ще тої самої ночи вивели турецку залогу за границю. Але борба в місті була досить люта, бо неприятель держав ся в однім форті на горбі досить довго і стріляв звідтам на нас навіть з пушки, доки аж наша артилерия, що стріляла знаменито, не зробила кінця борбі.

З Білграду доносять, що полковник Машін яко командант дивізиї скликав оногди до салї академії войскової около 500 офіцирів і виголосив перед ними бесїду, в котрій обговорював национальне значінє подій з 11 червня с. р. та взивав офіцирів до згоди. Машін дав офіцирам три днї часу, щоби надумали ся і сказали, чи они стоять за чи против події з 11 червня.

Новинки.

Львів дня 2-го грудня 1903.

— Затвердженє вибору. Є. Вел. Цїсар найвисшою постановою з дня 14-го падолиста затвердив вибір Меч. Урбаньского, властителя Гачева на маршалка і Ів. Самоцкого, римо-кат. пароха в Ясеници на заступника маршалка ради повітової в Березові та Мих. Тустановского, властителя Підмихайловець на маршалка, а Алекс. Кшечуновича, властителя Болшовець, на заступника маршалка ради повітової в Рогатинї.

— Іменованя. П. Намістник іменував комісаря полїциї Александра Де Льож і концепістів Намістництва: Жигм. Жукотиньского, Ів. Давкшу, Гед. Хондзиньского, Мар. Каминьского, Едм. Юристовского, ґр. Юст. Лося і Вит. Ґодлевского повітовими комісарями, а концептових практикантів Намістництва: Жигм. Дембовского, Ром. Свитальского, Стан. Товарницкого, д-ра Леоп. Муссіля, Мелх. Вайгля, Стан. Седлецкого і Конст. Розвадовского концепістами Намістництва.

— Вісти з львівскої архиепархії. Презенту на Снович дістав о. Сим. Савула сотрудник в Теребовлї. — На конкурс розписані парохії: Кальне, Сливки, Підгороде і Берлоги. — Завідательства дістали оо.: Т. Глїбовицкий в Ляшках королївских, а завідательство ex currendo в Берлогах о. Николай Кукурудза, (парох в Каміни). Приватним сотрудником при церкві сьв. Пятниць у Львові став о. Николай Ґалянт.

— Ювілейний комітет Лисенкового обходу подає до відомости, що по концерті дня 7 грудня н. ст. відбуде ся комерс в салях реставрацийних Фільгармонії. Ві вторек же о 8 годинї вечером відбуде ся в тих самих салях в честь Ювілята банкет. Хто хоче взяти участь в банкетї, зволить зложити 6 кор. на руки касиєра комітету ювілейного п. Ілька Яремкевича, Ринок ч. 10, найдальше до пятницї в полудне. Присилаючі грошї почтою зволять долучити 2 сот. на оплаченє листоноса. Стрій на банкет фраковий, для пань візитовий. При тій нагодї оголошує ся, що всї білети на концерт вже розкуплені, та що червоні білети суть на академію, а синї на концерт. Білети на академію ще не всї розкуплені.

— З нагоди Лисенкового ювилея уряджує руске товариство педаґоґічне у Львові дїточий вечер, на котрий загостить Ювилят. На се сьвято зложать ся: І. Лисенко-Кониский: Молитва, хор. — II. Вистава дїточої комічної оперетки „Коза Дереза". — Закінчить живий образ: Апотеоза Лисенка. — Вечер відбуде ся в салї „Народного Дому" точно о год. 6 вечером ві второк 8 грудня. Цїни місць: перворядний фотель 2 кор., другорядний фотель 1·50 кор., крісло другорядне 1 кор., партер 60 сот., ґалерия 40 сот. Білети можна дістати на Бесїдї, а вечером при касї.

— Про збори дяків богородчаньского деканата, які на предложенє еп. конситориї відбули ся дня 10 падолиста в Старих Богородчанах під проводом о. дек. Пачовского, пишуть до „Дїла": На збори явило ся 18 членів і вибрали видїл (делеґатом і контрольором Теодора Говеру, аґентом і касиєром Олексу Барабаша, а Теодора Проця секретарем). Всї зібрані дяки вписали ся в члени. Підчас дебати над судьбою дяків п. Теодор Проць з Богородчан-міста, піднїсши заслуги пок. Ігнатия Полотнюка на поли орґанїзациї дяків, поставив внесенє, щоби память много заслуженого покійника почтити встанем з місць. Коли се стало ся, бесїдник представив критичне положенє вдови по бл п. Полотнюку і зібрані зложили для неї 4 кор. 48 с. По промові п. Мих. Малинюка із Солотвини, котрий представив упадок дяківскої справи, бувший посол Олекса Барабаш заявив, що будучи в соймі, постарав ся о то, щоби до петициї, яку внесли орґанїсти о вчеднанє їм пенсиї, долучено і петицию дяків; так і стало ся. Подаючи все те до відомости дяків дек. богородчаньского, просимо їх всїх, щоби чим скорше вписались до товариства і прислали вкладки на руки підписаних. — *Олекса Барабаш* із Старих Богородчан, аґент; *Теодор Проць* з Богородчан-міста, секретар.

— Видїл філії „Просьвіти" в Дрогобичи запрашає членів 5 грудня с. р., т. є. на найблизшу суботу до Дрогобича на годину 1 пополудни до салї „Руского Касина" на нараду в справах просьвітно-орґанїзацийних.

— Порожна бочка гудить і може зрадити — контрабанду. Так стало ся і на двірци у Львові. З Німеччини через Швайцарию наспіло кілька бочок зі смаровилом до возів, але що бочки при перевертаню гуділи як порожні, маґазинер звернув на них увагу і мимо виразної етикети „смаровило" рішив ся отворити одну бочку. Показало ся, що в бочках була сахарина, запакована в пачках по 25 кільоґрамів. Тепер шукають за адресатом, котрий десь щез.

— Помер о. Станислав Яримович, порохювилят Джурина (коло Монастириск) дня 1-го грудня с. р. Похорон відбуде ся в четвер рано.

Телеграми.

Відень 2 грудня. Міністерство справ заграничних остерігає перед еміґрациєю до Мехіка а то головно длятого, що там лютить ся жовтава пропасниця.

Відень 2 грудня. Через Льондон і Софію наспіла вість, що Австро-Угорщина і Росия мають установити в Македонії спільну жандармерию, до котрої обі держави вишлють по 50 офіцирів і 200 підофіцирів, Австрия з босаньских баталіонів а Росия з кавказких полків.

Білград 2 грудня. Після приватних вістий заносить ся в Сербії на поважні події. Серед убийників короля настало велике занепокоєнє

Спокій, з яким нас витали люди „в огни", здивував нас не мало; видко, що они вже привикли були до борби і війни, але був то заразом і доказ великої особистої відваги. З другої же сторони і переведенє уложеного наперед повитаня мимо того, що борба могла єму була перешкодити, треба уважати за доказ, як дуже бажали якогось порядку і охорони християни, котрих Турки гнобили сотками лїт, як дуже бажали они освободженя. З тої події можна насамперед вносити, що в полудневій Герцеґовинї перед окупациєю були такі відносини, що навіть молоді дївчата привикли були до воєнної борби і уважали еї за щось звичайного а відтак і то, що тамошні християни під ту пору бажали дуже освободженя з під турецкого панованя.

Теперішнє Требінє мимо многих нових будівель не стратило богато зі свого давного характеру; оно все ще на пів італїяньске, на пів турецке місто, озарене сьвітлом полудневого сонця. Внутрішнє, кріпостне місто єсть маленьке і тісне, але гарне і чисте, а на улицях такий там спокій, що аж нерви успокоюють ся. Місто має около 1300 жителів всїляких віроісповідань, котрі займають ся торговлею з Дубровником, ремеслами а особливо управою тютюну. Требінє славне на весь сьвіт зі свого тютюну, а требіньский циґаретовий тютюн єсть найлїпший в цїлім сьвітї; турецкий султан ще й нинї курить лиш требіньскі папіроси. Попит за сим тютюном єсть так великий, що місто не може єго в потрібній скількости доставити мимо того, що управу що року збільшають і використовують кождий, хочби й найменший кусник урожайної землї. Тютюн і виноград то найбільше богатство тутешних людий як міщан так і селян а велика державна фабрика тютюну дає многим людем красний заробок.

Требінє звало ся давнїйше Тербунія або Травунія і було першою важною стациєю торговельною на гостинци, котрим пятнайцять днїв їхало ся до Ниша а тройцять днїв до Константинополя. В давних часах, коли в Константинополи панував ще цар Константин званий Баґрянородним, панував в Требіню славяньский князь, котрого власть сягала аж до Дубровника і Котара на заході. Пізнїйше змїняли ся тут всїлякі князї, аж остаточно місто дістало ся під власть Турків, котрі тут зробили з него пограничну кріпость. Щоби удержати жителів в послуху і боронити добре границь від Чорногори і Дубровника, побудували тут Турки множество укріпленим кулів, — камінних укріплених башт, що стоять на кільканадцять миль далеко довкола на кождім вершку гори та боронять переходу на гостинцях, особливо там, де дороги розходять ся.

На яких 7000 кроків повисше міста єсть на Требіньчіци великий мурований міст з давних часів званий мостом „Арслан Аґіч Мост". Так само називає ся і маленьке магометаньске сїльце, що має всего 25 хат, побудованих серед скалистої пустари. Тепер єсть близше міста другий міст, котрого будова розпочала ся ще за турецких часів. Магометани з Требіня викопали потайком на кладовищу в Дубровнику труплу якоїсь дитини і замурували єго в одним із стовпів під мостом, щоби тим способом після старого звичаю зложити жертву будівельну, котра ніби то надає мостови таку силу, що він нїколи не завалить ся.

Але розглянїмо ся тепер по самім містї. Ідучи почерез кріпостне місто, переходимо попри каварню „Кафе делї Сіньорі" (Café degli Signori) та вступаємо напити ся „чорної", а при тім можемо й послухати, як в сусїдній турецкій школї магометаньскі ученики учать ся всї враз на память і голосно приповістий з корану. Відтак оглядаємо доми і крізь кріпостну браму виходимо до нового міста, де нам зараз впадають в очи хороші ґрупи дерев і широкі площі. Велика нова школа, справдешна монументальна будівля, звертає на себе увагу. Вікна від класи стоять отвором і можемо послухати науки. Як-раз відбуває ся лекция ґеоґрафії і ученики відповідають точно і ясно. Якаж велика ріжниця в порівнаню з тим ґалаканем в турецкій школї! Тут єсть також нова католицка церков і одна православна, а множество новомодних приватних домів творять цїлі улиці. Тут склеп коло склепу, каварні і реставрациї, книгарнї і урядові будинки. Тут єсть також торговиця, на котрій продають за безцїн пречудні овочі. Нове місто має також прекрасний парк названий в честь покійного мінїстра фінансів „парком Каляя".

З Требіня іде 14 кільометрів довгий новий гостинець через Арслан-Аґічів міст до Ластви, де зроблено стацию наукову для управи винограду і садовини. На три кільометри перед Ластвою єсть на Требіньчици новий зелїзний міст. Перейшовши через той міст, входить ся в прекрасну долину положену у висоті 770 метрів. Тота долина то справдешний рай. То нинїшна не тота Ластва, що давнїйше була. Давнїйше нападали дуже часто на тутешних жителів Чорногорці і забирали все, що лиш дало ся забрати. Тутешні люди жили длятого в найбільшій нуждї і лиш з ласки турецкого правительства, котре їх уживало до оборони границї від Чорногори і длятого давало їм так званий „таїн" або харч в натурі і маленьку платню грішми. З того жили тут люди і перестали були майже зовсїм управляти рілю. Коли австро-угорска армія заняла Герцеґовину, урвав ся людям той „таїн" і они були змушені робити коло рілї. Тож то було плачу, крику та нарікань! Щоби не дати людям з голоду гинути і призвичаїти їх до господарки, треба їм було що року давати значні запомоги. Нинї там вже инакше. Правительство закупило в 1892 р. 40 гектарів поля і заложило тут сади і виноградники; в рік пізнїйше вибудувало гостинець та виставило потрібні будинки і зроблено в скалї пивницю на 20 метрів довгу а на 6 метрів широку. З Угорщини, іменно зпід Токаю і з тольняньского комітату спроваджено

з причини, що король Петро під напором держав заграничних старає ся увільнити ся з під їх впливу.

Берлин 2 грудня. Цісар Вільгельм відмовив участь в двірских ловах в гановерскій провінциї, які мали відбути ся сего тиждня. Відмову ту уважають за знак, що стан здоровля цісаря погіршив ся, а навіть кажуть, що поліп на голосници знов відрастає.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 1 грудня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·40 до 8·50; жито 6·70 до 6·90; овес 5·60 до 5·90; ячмінь пашний 5·10 до 5·30; ячмінь броварний 5·30 до 5·50; ріпак 9·50 до 9·70; льнянка —·— до —·—; горох до варення 7·50 до 9·25; вика 5·— до 5·25; бобик 5·50 до 5 75; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 5·90 до 6·10; хміль за 56 кільо 160·— до 180·—; конюшина червона 55·— до 60·—; конюшина біла 65·— до 75·—; конюшина шведска 45·— до 55·—; тимотка 18·— до 21·—.

Надіслане.

Галя авкцийна

Львів, пасаж Миколяша

приймає всякі предмети вартістні, як дорогоцінности, обставу, оружия, дивани, фортеплани і взагалі діла штуки і старинности.

Вистава отверта цілий день від 9-тої години рано до $7^1/_2$ вечером.

Вступ вільний.

Ліцитациї два рази тиждново, в понеділок і в четвер.

Вп. Панове Господарі!

Купуйте від християн краєві вироби а то, добрі **Млинки** до чищеня збіжа з движимими ситами „Нового моделю“, широкі 24 цалів, в ціні 25 до 30 і 35 зр. — **Плуги** доораня, котрі орють на якій небудь колісници, по 10 зр. і висше. — **Колісниці** до плугів сильно окованi по 6 і 7 зр. — **Плужки** до підгортаня бараболь цілком зелізні по 8, 10, 12 і 15 зр. — **Значники** чотарорядові сильні, ковані, до роблення знаків на ряди під бараболї по 5 зр. — **Рала і Гаки** до зрушуваня ріллї і витяганя перею по 10 і 12 зр. — **Січкарні** всякого рода по 26, 30 і 36 зр. **Млинки або жорна** до меленя збіжа на муку, корбові з двома каменями, цілком зелізні по 40 і 50 зр. — Всякі молотільні доставляю також по низьких цінах. — Вироби суть власні і випробовані. Поручаюсь дальшій ласкавій памяти і замавляти прошу під адресою:

Іван Плейза
в Турці під Коломиєю.

Тепер скажу, як робить ся замовлене на ріжні знаряди. Декотрі П. Т. господарі хотіли би собі замовити і спровадити деякі знаряди, але не знають в який спосіб. Робить ся так, що купує ся почтову картку кореспонденцийну за $2^1/_2$ кр. і пише ся так: Вп. П. Прошу мені надіслати: плуг за 10 зр., млинок за 30 зр., січкарню за 26 зр., або що иншого, за ціну ту а ту, під поданою адресою. (Тут виписує ся четко імя і назвище, місце замешканя, почта і стация зелізниці). Гроші зложу при відборі знаряду з зелізниці, (або перешлю переказом). — Адреса до мене:

Іван Плейза
в Турці під Коломиєю.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

Молода вдова прийме місце господині у вдівця або у старшої пані в ліпшім домі. **Олена** post. rest. Львів.

кілька родин винороблів і для кождої родини визначено по пів хати і четверть морґа города, а крім того ще по 30 корон місячної платні, а по короні за роботу. Тоті люди взяли ся зараз в слідуючім році до роботи і засадили 60.000 корчів винограду. На двох гектарах заложено сади, в котрих позасаджувано найліпші сорти яблок, грушок, черешень, вишень, брескин і морель. Самі виноградники дають тепер річно около 1200 гектолітрів вина, а рахуючи гектолітер лиш по 36 корон, буває річно 43.200 корон доходу. При тім треба мати й то на увазі, що й місцеві жителі мають в тих виноградниках великий заробок та й они зачали собі закладати виноградники.

З давної маленької оселі зробило ся нині місточко, в котрім єсть осідок заступника начальника повітового, народна школа, до котрої особливо магометани посилають свої діти; дальше єсть тут постерунок жандармериї, сторожа фінансова і погранична комора а наконець ще й мала залога войскова. Єсть то дуже красна місцевість, положена серед пахучих городів, з лагідним, одностайним підсонєм, догідна дуже на літный побут для жителів Требіня. В найновійших часах відкрито тут також великі поклади камінного вугля.

На північний захід від Требіня тягне ся так зване Попово-поле. Єсть то велика, глубока долина, найздоровійша сторона в цілій Герцеґовині мимо того, що з весною вода заливає цілу долину. Крім того єсть ся долина ще й дуже урожайна; тут удають ся знаменито всілякого рода збіжа, а особливо тютюн, а з садовини яблока, сливки, черешні і фіґи; крім того ростуть тут оливні дерева і удає ся знаменитий виноград. Тут і найтеплійша сторона з цілої Герцеґовини, бо по обох боках долини тягнуть ся високі голі скали, що заслонюють єї від студених вітрів. Сподом попід тоті скали лежить рядом яких 20 сіл, в котрих разом єсть около 5000 душ. Хати в селах чистенькі і хороші, а в кождім єсть своя церковця.

Попово-поле тягне ся від найвисше положеного села Гуля до найнисше положеного Утова яких 30 кільометрів і єсть найширше на 3, а найвузше на пів кільометра. Ціла долина буває правильно що року від осени аж до кінця весни залита водою і виглядає тоді, як одно величезне озеро. Вода стоїть тоді в горішній части на 15, а в долішній навіть на 40 метрів високо. А коли иноді по тій воді, котру не перериває ніякий островець, ніякий ліс або хоч би якась деревина, подує вихор, коли здіймуть ся на ній филї, або коли буря зачне кидати човном, на котрім пливе хтось з одного села до другого, то представляє ся очам такий вид, який можна побачити хиба лиш на далекім Адрийскім мори. А мимо того вся тота величезна маса води спливає майже що року як раз в пору і ціла долина стає суха і готова під управу. Вся вода спливає кількома понорами, які знаходять ся в долішній части Попово-поля і відпливає ними або до Адрийского моря або до багон коло Ґабелї. А хоч повінь иноді, коли під осінь за борзо настане, або коли з весною не скоро опаде, робить і богато шкоди, то все-таки приносить і богато хісна, бо лишає дуже урожайний намул, так, що тут нікόли не треба поля гноїти.

Та ще й то замітне, що в тій воді на Попово-полю живе мала рибка величини сардельки, дуже товста і смачна. Єї ловлять сітями робленими в найліпшого домашного шовку. Шовк той пряде і робить з него сіти вся домашна челяд. Коли вода відпливає, то і тота риба щезає з нею в понорах і там держить ся через ціле літо, а в осени знову випливає.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1903 після середно-европ. часу

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава. Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова. Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
		Ніч
	10·—	З Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідая: Адам Креховецкий.

Лябінера жерело дешевости

ул. Сикстуска ч. 10 ЛЬВІВ ул. Сикстуска ч. 10

поручає: Великий запас товарів зимових, именно: трикотів (Єґера) мужеских, дамских і для дітий, кальоший і сніговців правдивих російских, капелюхів, краватів, рукавичок, шкарпиток, зберігачів ковніра, панчох дамских і для дітий в великім виборі, як також шалики дамскі, шовкові, шнельові, волічкові і инше.

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. **лиш 6 корон** franco. Вода медова найлішше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. **Іванчани.**

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх иних часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9 Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі" від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР" і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижднєвника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий **образ комнатний** представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).